

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

MESEČNI PRILOG SOKOLSKO SELO

LJUBLJANA,
5 OKTOBAR 1934Izlazi svakog petka — Godišnja pretplata 50 Din — Uredništvo i uprava nalazi se
u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska ulica broj 6, telefon broj 2177 — Račun
poštanske štedionice broj 12.943 — Oglasi po ceniku — Rukopisi se ne vraćajuGOD. V
BROJ 41

Posle istorijskog poseta Sofiji

Poset našeg Kraljevskog Para bugarskim Suverenima u Sofiji predstavljala događaj od dalekosežne istorijske važnosti. Tim posetom još jednom najvidnije je dokumentovano duboko prijateljstvo dvaju susednih i bratskih naroda, čiji su merodavni i odgovorni faktori došli do pravih i istinskih spoznanja, da bi u protivnom stvarni interesi njihovih zemalja znatno trpeli, jer bi u njihovoj neslozi vukli pravu korist samo treći, oni koji su od vajkada sejali seme razdora i neprijateljstva među slovenskom braćom, posebice to na Balkanu. Nezasitljivi imperijalizam izvesnih sila, koji je svim sredstvima nastojao da proširi svoju interesnu sferu na balkanske zemlje i kome je nakon svetskog rata i uspešno da se usidri na mnogim mestima i svan svoje nacionalne teritorije, stvarajući od njih baze za svoju ekonomsku ekspanziju i kojekakvu propagandu, znao je do sada da vešto iskorišćava svaku Ahilovu petu u političkoj situaciji i međusobnim zategnutim odnosima pojedinih balkanskih zemalja, slabeći tako ne samo njihov međunarodni položaj, već ujedno otežavajući i njihovu unutrašnju konsolidaciju. Ali to nije moglo da traje večno, jer su zainteresovani narodi i njihovi vođi razumeli ovu providnu igru i ove providne ciljeve. I složili su se i saglasili da svoje interese i sva međusobna otvorena pitanja sami i direktno uređuju, bez »posredovanja« i umešavanja trećih.

I među tako značajnim događajima, koji su sledili kao logična posledica obraćanja Balkana samome sebi, jedan od najznačajnijih je i upravo od dalekosežne istorijske važnosti, ne samo to u politici balkanskih zemalja već i za celu Evropu, zbliženje jugoslovensko-bugarsko, koje je, po svojoj snazi, po svojoj dubini i po tako odličnim uspesima kojima je urodilo za jedno relativno vrlo kratko vreme, sada obeleženo i pravilno shvaćeno kao conditio sine qua non, i kao što su to podvukli najistaknutiji bugarski krugovi, kao ono u čemu više »nema vraćanja«. I ako pogledamo u dušu naroda, i našeg i bugarskog, videćemo da odgovorni činioци i bugarske i jugoslovenske politike nisu ni mogli drugačije, nego onako kako je to u narodnim dušama već odavna plaminjalo i sada se razbuktilo u pravi plamen spontanog oduševljenja i nesuzdržive radosti. A izmenične posete bugarskih i jugoslovenskih državnih poglavara najkompetentnija su sankcija i priznanje tih velikih narodnih težnja i ideala, koji se tako srećno i bogodano ostvaruju. A to sve nije diktovano i nije umetno, to je progovorila i krv, tu su izbili osećaji, duboki i ukorenjeni, bratski, slovenski, koji su u prošlosti bili silom pritajivani i nesrećom sprečavani i slabljeni. A slabili su ih ponajviše naši zajednički neprijatelji, da bi nas zajednički i iskorišćavali.

Koja nam se pak sada dužnost nameće, svima nama, u jednoj i drugoj zemlji, posle ovako velikih i istorijskih događaja, oličenih tako sjajno i grandiozno u posetama njihovih Velikanstva, bugarskih i jugoslovenskih Kraljevskih Parova? Raditi u narodu svim silama na još većem produbljivanju prijateljskih i bratskih odnosa dveju bratskih zemalja. I ne klonuti pred nikakvim zaprekama, koje će se možda tu i tamo ispoljiti kao posledica zastarelih, zaostalih i neisčezlih predrasuda prošlosti. Buditi, širiti i jačati uverenje, kako u najširim narodnim masama tako i u redovima same inteligencije, da je pitanje što užih, prijateljskih, iskrenih bratskih veza jugoslovensko-bugarskih jedan od najvažnijih elemenata koji ima da poveća našu zajedničku bolju budućnost. I u interesu te budućnosti nameće se sada ovaj postulat sadašnjosti.

Mi Sokoli uopće, već po svojoj ideologiji, imamo naročitih dužnosti da svesrdno radimo na promicanju slovenskog bratstva, a kao Jugosloveni posebice u promicanju jugoslovensko-bugarskog bratstva naša je zadaća specijalna, vrlo velika i časna. Iskristimo ova značajna događaja i prikazimo ih našem članstvu, upoznamo u predavanjima ili nagovorima našu braću i sestre s istorijskim, kulturnim i političkim razvitkom bratskog bugarskog naroda, budimo u njima interes za bugarski jezik i književnost i naglasimo im uvek, da brat treba da

Sednica načelnništva Saveza slovenskog Sokolstva

Dne 29 i 30 pr. m. održana je u Pragu, u Tirsčevom domu, sednica načelnništva Saveza slovenskog Sokolstva, kojoj je predsedavao načelnik SSS i ČOS br. dr. Miroslav Klinger. Sednici su prisustvovali: za načelnništvo Saveza SKJ zamenik načelnika br. Josip Jeras i načelnica s. Elza Skalarjeva; za Savez ruskog Sokolstva načelnik br. ing. Manohin, a za ČOS, pored načelnika, još i načelnica s. Marija Provaznikova, prva zamenica načelnice s. Milada Mala i član načelnništva br. Bogumil Havel. Bugarski Junaci na ovoj sednici nisu bili zastupani, a Poljaci su brzojavno opravdali svoje odsustvo.

Glavni predmet sednice bio je razgovor o sveslovenskom svesokolskom sletu naredne godine u Varšavi i o takmičenjima za slovensko prvenstvo, koja bi se imala održati u okviru toga sleta. Slet bi trajao, kako se predviđa, od 29 juna do 8 jula.

Sam program ovoga sleta predviđen je kako sledi:

29 juna: takmičenja za prvenstvo SSS;

30 juna: završetak takmičenja za prvenstvo SSS;

1 jula: peterboj članova, troboj članica;

2 jula: takmičenja viših odeljenja, takmičenja u plivanju, veslanju, streljanju s puškom i s lukovima, biciklistička takmičenja i takmičenja u boksu;

3 jula: takmičenja srednjeg i nižih odeljenja te završetak takmičenja u sportskim granama;

4 jula: takmičenja u lakoj atletici i u košarci, odbojci, hazeni i tenisu;

5 jula: završetak takmičenja u lakoj atletici, slovensko štafetno trčanje, a uveče svečana akademija;

6 jula: pre podne pokusi prostih vežbi, po podne javni nastup;

7 jula: pre podne pokusi, po podne javna vežba;

8 jula: pre podne pokusi i razgledavanje grada, po podne javna vežba.

Glavni sletski dani bili bi prema tome 6, 7 i 8 jula. Svečana povorka održala bi se na drugi glavni dan, t. j. 7 jula, nakon zajedničke svečane mise. Takmičarske pak vežbe već su izišle.

Zimska takmičenja, koja će se održati od 1 do 3 februara u Zakopanome, obuhvataće:

1. trčanje na smučkama članova za prvenstvo SSS na 12 km;

2. trčanje na smučkama članica za prvenstvo SSS na pruzi od 5 km nizbrdicom;

3. vožnja članova na smučkama nizbrdice na pruzi od 5 km (visinska razlika 500 m);

4. slalom vožnja na pruzi od 800 m za članove i članice (visinska razlika 200 m);

5. vožnja članova na smučkama na pruzi od 30 km;

6. skokovi pojedinaca i za vrsta.

Dne 1 februara održaće se i takmičenja u hokeju i u figuralnoj vožnji. Takmičenjima mogu učestvovati svi članovi SSS.

U predvečerje takmičenja za prvenstvo SSS imaju se održati u poljskim, bugarskim, češkoslovačkim i jugoslovenskim sokolskim jedinicama večernje svečanosti.

Na sednici donešena je i konačna redakcija pravilnika načelnništva slovenskog Sokolstva, koji je i prihvaćen.

Nakon sednice pregledale su se u Tirsčevom domu sletske proste vežbe članova i članica. U nedelju dne 30 septembra učesnici sednice prisustvovali su III Tirsčevim narodnim igrama, koje su održane na bivšem svesokolskom sletištu na Letni.

»Vestnik sokolski« ČOS o našim sokolskim četama na sletu u Zagrebu

U 38 broju donosi »Vestnik sokolski«, zvanični organ ČOS, kraći članak brata Evgena Kepla o našim seljačkim četama. Članak glasi:

— Seljačke sokolske čete, čiji su članovi u velikom broju učestvovali zagrebačkom sletu, bili su nov vidan dokaz organizatornih sposobnosti jugoslovenskog Sokolstva. Sakupiti na hiljade priprostih i prirodnih seljaka pod sokolski barjak, usmeriti njihove misli jednome cilju i ovladati ih jednom komandom, to je zbilja nešto što je vredno udivljenja. A svi ovi seljaci ponosili su se što su pripadnici sokolske porodice. Zar bi se naše i članstvo moglo uzdržati, da se na datu odredbu za tri dana uzdrži od pušenja i pića alkohola? Dvojim! A gle, ovo su učinili jugoslovenski Sokoli iz najsiromašnijih krajeva. Ovdje treba da se čudimo snazi sokolske ideje. I si-

gurno bi mnogome navrle suze na oči, kada bi video njihov nastup na sletištu. Pet puta su narušili jednakost izvođenja vežbi muzika i pogrešno davani znakovi vođenja. Pet puta stisnuli su zube članovi četa nad razočaranjem, koje su doživeli bez svoje krivnje, ali šesti put, kada je muzika prestala da svira i kada je zbunjenost postigla najvišu meru, videli smo čudo od discipline. Začuli smo tiho brojanje i za nekoliko sekunda svi su vežbali kao jedan. I kako su vežbali! Bili su savršeno pripremljeni, i to su hteli i da pokažu, a i pokazali su. Ovo, što su nam pokazali ovi priprosti ljudi iz svih krajeva Jugoslavije u živopisnim narodnim nošnjama svojih krajeva, to je bilo zbilja malo čudo. Najrazličitiji krojevi, samo kapa sokolska; najrazličitija nastojanja spojila je misao sokolska! —

Naša sokolska uzdanica

Budućnost celokupnog Sokolstva u našim je rukama, jer kakvu mi našu sokolsku decu sada uzgajamo, takvi će oni kasnije biti Sokoli. Dobro seme može uroditi samo dobrim plodom, znači ako sada, dok je za vremena, uzgajamo tu decu u sokolskom duhu, ako im u njihove mlade i nevine duše sada ucepimo plemenite ideje bratstva, jednakosti, snošljivosti, susretljivosti i ljubavi i sigurno je, da će se to sada duboko urezati u njihove duše i da tragovi toga neće nikada potpuno nestati. Sve te pozitivne duševne osobine poneće oni kasnije u život, a to i je cilj našeg uzgoja.

Jasno se dakle razabire, da ne smemo u odgoju naše sokolske dece biti jednostrani. Opća je naime naša greška, da obično preveliku pažnju

upozna brata, da ga još više zavoli. Time ćemo i mi u temelje bratstva jugoslovenskog i bugarskog naroda položiti jedan od ugaonih kamenova.

— čs. —

upravo time su već i oni naglasili, da celokupan uzgoj dece mora ići paralelno. Ne sme se dakle razvijati jedna strana na štetu druge, nego moramo paralelno uzgajati i telo i duh deteta.

Posledice dosadašnjeg načina uzgoja naše sokolske omladine, razumljivo uz ostale isto toliko važne uzgojne faktore, uočljive su svakome ko ima prilike zalaziti po našim sokolanama. Gledajući naime tu našu decu kod vežbe svaki objektivni posmatrač mora se upravo diviti tome redu i toj disciplini kod izvođenja vežbi. Ali njihovo ponašanje nakon vežbe ne samo na ulici nego i u samoj sokolani pokvari do temelja sav onaj lepi utisak koji ranije dobijemo, gledajući ih kako skladno vežbaju.

Neko će nato samo slegnuti ramenima i reći, da je sada iza rata duh vremena takav, pa da nema smisla previše o tome voditi računa. Drugi će ispravno primetiti: »Pa to je i nedostatak kućnog i školskog odgoja. Ne može valjda sokolana od njih stvoriti anđele!«. Nema dvojbe, da oni već u sokolani dođu s mnogo nedostataka u pogledu odgoja, i da sokolana ne može od njih u onih par sati sedmično stvarati čudesu u pogledu njihova odgoja. To je tačno, ali priznajmo iskreno, da bi naša deca daleko drukčije izgledala, kada bi joj mi u sokolani posvetili malo više pažnje i u pogledu ponašanja na ulici, izražavanja i poštovanja starije braće. Upravo sokolana bi u tome najviše postigla, jer dete i u disciplini svoga doma i u disciplini škole vidi nešto što mu je nametnuto, pa ga to već kao takvo odbija. Sve nametnuto svako dete instinktivno mrzi, a disciplina sokolane je ono što mu niko nije nametnuo. To je disciplina koju je svojom vlastitom voljom, pod ničijim uticajem, sam sebi nametnuo. Ogromna je dakle prednost sokolane pred domom i školom, zato je veliki propust s naše strane, da tu prednost potpuno ne iskoristimo na boljitak naše sokolske omladine.

Bez sumnje mi bi u relativno kratko vreme postigli pozitivne rezultate, jer deca su u to mladenačko doba života takav materijal, koji se daje oblikovati u sve moguće forme. Logično, da u koliko taj materijal dođe u ruke sposobnijeg majstora, u toliko će dobiti lepše i savršenije forme. Tome poslu moramo pristupiti s voljom i odvažno zarezati u tu našu još neobrađenu

ledinu, koja će nam već u skoroj budućnosti sav napor bogato naplatiti svojim plemenitim plodovima kojima ona obiluje.

Besmislen bi bio prigovor, jer su naime do sada naša deca u sokolanama bila poverena većim delom našim tehničarima, da bi ih sada trebalo dati u ruke pedagoga, budući da su jedino oni stručno obrazovani za posao odgajanja omladine. To ne stoji! Za taj makar težak i odgovoran posao ima svako sposobnosti, pa i onakav koji nije nikada niti čuo za pedagogiku i metodiku, jer konačno i dobar poznavalac ovih nauka još uvek ne mora da bude i dobar uzgajatelj. Glavno je hteti, imati volje i ljubavi prema jednoj stvari, a ono ostalo dolazi samo od sebe.

No i to je tačno, da bi jedan priučnik kao rukovod u tom poslu vrlo dobro poslužio, osobito našim mladim sokolskim radnicima radi početne orijentacije, koji bi iz života, pa recimo izabranim igrama, dijalozima, kratkim sadržajno lakim nagovorima i izabranim pesmama plemenio duh naše omladine i probudljivao njihove otadžbinske osećaje. Time bi se mnogo oslabio loš uticaj ulice, gde naša deca proborave najveći deo dana. Ne znači da bi time potpuno nestalo svakog traga neodgojenosti među našom decom, jer ispravno je, da niti sokolana ne može sve, ali je neosporno da bi takav obostrani odgoj naše sokolske dece u sokolani urodio već u najbližoj budućnosti samo dobrim. Na taj bi način uspešli da našoj deci pretvorimo sokolani u jednu zabavnu i ugodnu školu, koju bi svi i dalje još i radije svojevoljno polazili i s uživanjem u njoj proveli nekoliko sati sedmično u igri, razgovoru i pesmi.

Idealno bi bilo da sva naša sokolska deca, prilikom boravka u našim sokolanama, dođu u ruke takvoj braći, koja bi bila svesna plemenite svoje misije i odgovornosti koju na sebe uzimaju, uzgajajući i telesno i duševno našu sokolsku uzdanicu. Ogromna je to odgovornost, jer to su oni koji će u najskorijoj budućnosti preuzeti kormilo naše sokolske lade u svoje ruke. Jedino tako uzgojena naša sokolska deca biće nam sigurnim jamstvom da će se naši sokolski redovi u skoroj budućnosti ne samo ojačati, nego i stegnuti u neprobojne redove koji će sa lakoćom izdržati i odbiti svaki eventualni napad.

B. M., Kv.

S proslave sremsko-karlovačkog jubileja

Pogled na deo izložbe, koja je priredena pod nazivom:
»Što su Karlovci dali naciji i otadžbini.«

SLOVENSKO SOKOLSTVO

Sećanja na lužičko-srpsko Sokolstvo

Pre nekoliko dana lužičko-srpsko Sokolstvo bilo bi proslavilo svoju 10-godišnjicu, otkada je ono po prvput u većem broju izišlo pred svoj narod, položivši pred njim račun svoga rada. Dne 21. septembra 1924. god. bio je naime održan u Pančicama prvi svesokolski slet tadanjeg Saveza sokolskih društava u Lužici, koji je imao ogromnog uspeha. S ovim sletom bio je u stvari i položen čvrst temelj svemu kasnijem razvitku lužičko-srpskog Sokolstva, koje je, možemo slobodno kazati, oduševilo sav lužičko-srpski narod, ulevajući mu veru u njegovu budućnost. Međutim njegovim je tom lepo započeto sokolsko nacionalnom radu kod Lužičkih Srba napravilo konac doba nacional-socijalističkog režima. Ipak seme, koje je bilo posejano po Sokolstvu među lužičko-srpski narod nije posve uginulo, i možemo da ustvrdimo, da sokolska misao u lužičko-srpskom narodu još uvek živi. Poznato je naime, da se je novom režimu u Nemačkoj moralo da pokloni i milionsko nemačko turnersvo, nadalje, da su bile raspuštene sve radničke telovežbačke organizacije, i jedino da su bile dopuštene, pored nacionalsocijalističkih sada obojenih turnera, samo još katolička gimnastička društva. Pitamo se sada, pa kada se je »dobrovoljno« razišlo članstvo onih 22 sokolskih društava? Kako razabiremo iz tamošnjih listova, sva pretežno katolička društva deluju u okviru katoličkog »Jugendschafta«, dok su evangelički Sokoli izabrali polje svoga delovanja u uzajamnom međusobnom pomaganju. Oni inače nemaju nikakvih veza s ostalim Sokolima, ali ipak i nadalje podržavaju međusobne veze i što je glavno i nadalje rade u tom pravcu. Moguće je stoga, da će ipak na doći dan, kada će lužičko-srpski Sokol opet slobodno raširiti svoja krila.

Nekoja važna pitanja u češkoslovačkom Sokolstvu

Prelistavajući nekoje poznatije župne vesnike češkoslovačkih župa, nailazimo na mnoga zanimljiva i važna pitanja, o kojima je vredno razmišljati. Tako se je n. pr. u Plzenjskoj župi počelo prošle godine da posvećuje mnogo više važnosti telesno-vaspitnom radu u Sokolu. U tom smeru naročito list »Sokol na češkom zapadu« obrađao je sa svojim člancima pažnju čitalaca na ovo pitanje, a pre svega društvenih odbora, kojima je ukazivao na lagano ali stalno opadanje broja telovežbačkog članstva. Ovi članci s ovakvim konstatacijama dakako da su pobudili i odgovarajuću pažnju te su pridoneli, da se je to pitanje opadanja telovežbačkog članstva počelo da pertrahira vrlo ozbiljno i da se iznalaze razlozi tog pojava. Posledica tih članaka bila je, da su svi odgovorni faktori ove župe upregli sve svoje sile da pojačaju kadar vežbača svih kategorija, bilo članstva, naraštaja ili dece. I uspeh nije izostao te se je stanje vežbača u ovoj župi zaista i vrlo popravilo. Ali ovaj pojav opadanja vežbačkog članstva nije ostao osamljen, već se on opaža i kod drugih župa, koje su s tog razloga počele također da rade svim silama da ga odstrane. Tako je n. pr. među ostalim župama bilo opazeno opadanje vežbačkog članstva i u župi pukovnika Šveca u Moravskoj, gde su se također preduzele potrebne mere da se umesto opadanja ojačaju redovi vežbačkog članstva. I kako po svemu izgleda, to će i ovoj župi poći za rukom. Vidi se dakle, da su mnoge češkoslovačke župe ovome pitanju opadanja vežbačkog članstva posvetile najozbiljniju i najveću pažnju.

Među ostalim pitanjima nadalje pojavilo se također i pitanje učestvovanja visokoškola u sokolskim društvima. Svojedobno naime bila je baš akademska omladina nositeljica velikog dela sokolskog rada. Međutim poratno je doba i u tome pogledu donelo mnogo negativnoga. I zato se upravo u poslednje vreme u češkoslovačkom Sokolstvu od strane odlučujućih faktora posvećuje i tome pitanju osobita velika pažnja, te se ulaže sve sile i sva sredstva da bi se u sokolske redove pridobio što veći broj akademске omladine, od koje sokolska organizacija očekuje mnogo dobra i pozitivna.

Ko priređuje ovogodišnje Tirševe igre?

Do sada su priređivali Tirševe igre COS i Češkoslovačka atletska amaterska unija. Kako čitamo u ovogodišnjem rasporedu takmičenja čini se, da će Tirševe igre do nekoliko godina postati zajedničke igre gotovo svih telovežbačkih udruženja u Češkoslovačkoj. Ove godine poslaće na takmičište svo-

je borce 12 velikih češkoslovačkih udruženja, da u najrazličitijim telovežbačkim granama pokažu narodu što mogu. Uz prvotne priredivače u rasporedu su još i sledeće organizacije: Savez čeških atletičara, Središnji savez češkoslovačkih koturaša, Savez hazene i drugih ženskih sportova, Pešačka federacija, Savez klubova za gajenje odbojke i košarke, Mačevalački savez, Tenisko udruženje, Unija amaterskih hrvača, Savez strelaca s lukom i češkoslovačka vojska. Program je razdeljen tako, da će se takmičenja u mačevanju vršiti 29. septembra u sokolskom domu u Vršovicama, a u nedelju sve ostalo. Među ostalim izvešće biciklisti trku na pruzi Prag—Dječini i natrag u Prag.

Lakoatletska takmičenja praškog Sokolstva

Praška Podbelogorska župa, koja ove godine vodi sve praške župe, raspisala je za 7. oktobar na letnjem vežbalištu društva Prag VII lakoatletska takmičenja svih praških župa, koje će obuhvatiti: takmičenje tročlanskih vrsta u klasičnom peteroboju i takmičenje pojedinaca u istim granama. Na ovim takmičenjima moraju da učestvuju sva braća, članovi praških župa, ako nisu upisani u sportskim telovežbačkim registrima.

Delovanje češkoslovačkog Sokolstva u Volinji

Sokolsko okružje priredilo je u Zdobunovu, na ruskoj granici, 26. maja naraštajka takmičenja na kojima je učestvovalo 6 vrsta muškog i 4 vrste ženskog naraštaja. Tom prilikom priredilo je tamošnje društvo i javni nastup, koji je dobro uspeo. U povorci kroz mesto učestvovao je većinom naraštaj uz preko 200 drugih osoba s poljskom vojničkom glazbom. Takmičenja članstva bila su kasnije i to 7 i 8. jula u Hlinsku. Tom prilikom posetili su sokolsku priredbu Čehoslovaka i poljski pretstavnici, među njima zamnik vojske (ban) i drugi dostojanstvenici, koji su izrazili želju, da bi veze između obaju bratskih naroda postale čim tesnije i dublje. Prisutni su bili i zastupnici poljskog i ukrajinskog Sokolstva. Iako je za vreme javnog nastupa padala kiša, nastup je ipak dobro uspeo.

Volinjski Sokoli marljivo se spremaju za slet slovenskog Sokolstva, koji će biti naredne godine u Varšavi. Tamo će i javno nastupiti. Iza sleta, na kojem će učestvovati veliki broj češkoslovačkih Sokola iz domovine, posetiće ovi volinska sokolska društva i prirediti tamo čitav niz propagandnih javnih nastupa.

Novi Sokolski dom u Bratislavi

Sokolsko društvo Bratislava III otvorilo je pred kratko vreme svoju vežbaonicu na svom letnjem vežbalištu na podnožju Malih Karpata. Pripadnici Sokolskog društva žrtvovali su za gradnju svog doma 20.000 radnih sati i 85.000 čeških kruna u gotovom, što je omogućilo da dodu do svog vlastitog krova.

Jubilej Sokolstva u Austriji

Uskoro će Austrijska sokolska župa, čije je sedište u Beču, proslaviti svoju 40-godišnjicu. Ovaj značajni jubilej proslaviće se svečanom telovežbačkom akademijom u najvećoj bečkoj dvorani, u areni cirkusa »Rene«, u kojoj ima mesta za preko 7.000 ljudi. Ova akademija imala bi da se održi 25. novembra pre podne, i za nju vlada među velikom češkoslovačkom kolonijom u Beču upravo ogromno zanimanje. Program ove akademije izradili su sve sami sokolski radnici iz Beča, te će biti ne samo veoma biran i zanimljiv, već će također pružiti i mnoge posve nove stvari originalnog sastava.

Razvitak jugoslovenskog Sokolstva u Južnoj Americi

Svojevremeno imali su Jugosloveni, naseljeni u Južnoj Americi, samo jedno sokolsko društvo, i to u Antafogasti, u republici Čile, koje je nastalo koncem svetskog rata. Dostiglo je to društvo prestalo s radom i tek je 1927. godine ponovno osnovano. Počelo je da priređuje javne nastupe i s time je zadobilo poštovanje među stanovništvom grada u tolikoj meri, da je prošle godine bilo pozvano na otvorenje gradskog stadiona. Za antafogaskim Sokolima podelila su se i ostali Jugosloveni i odlučili da osnuju sokolsko društvo i u gradu Kikumata, a malo zatim i u glavnom gradu Republike San-tijagu. U propagandne svrhe prikazuju tamošnji Sokoli film s beogradskog i praškog svesokolskog sleta.

Još uvek glasovi o izmeni svečanog kroja češkoslovačkih Sokola

Izgleda, da je pitanje izmene svečanog kroja češkoslovačkih Sokola došlo u takav stadij, da će ono po svoj prilici morati biti ponovno oficijelno tretirano. U poslednjem naime broju »Sokolskog vesnika« pisac odnosno članka zalaže se za to, da se što pre odbace čizme, jer da su nepraktične i nepodesne. Nadalje pisac navodi, da je valjda upravo sadanji svečani krov članova, kao i njegov oblik i njegova cena, povod, što se vidi tako malo omladine u sokolskom kroju. Ne ulažeći nikako u ovo pitanje, koje je za sada potpuno interno pitanje češkoslovačkog Sokolstva, ipak verujemo, da će nadoći čas, kada će se o njemu u svemu Sokolstvu, pa i u jugoslovenskom morati vrlo ozbiljno da razmišlja i traži zaista njegovo konačno pozitivno i praktično rešenje.

Razne vesti iz češkoslovačkog Sokolstva

Istočnoslovačka sokolska župa primila je od poljske braće iz mesta Zagorč, koje leži severno od Karpata, iskren i bratski poziv da učestvuju na svečanom otvorenju društvenog sokolskog doma. Prošle je, naime, godine dom u pomenutom mestu postao žrtvom požara i članstvo je nato u neograničenoj požrtvovnosti omogućilo podizanje novog doma sa svojim radom i sabirnom akcijom. Poljski Sokoli naglašuju u svojem pozivu, da se naročito vesele što će zajedno s braćom Čehoslovacima slaviti ovaj radostni dan u njihovom društvu.

Na atletskim takmičenjima između praških sokolskih društava pobedilo je društvo Vinogradi. Uz članove takmičili su i naraštaji. Zbog zanimivosti objavljujemo uspehe naraštaja Hadaša, koji je u peteroboju postigao 2.550,95 točaka, a u pojedinim granama ove uspehe: bacanje koplja 32,22 m; skok u daljinu 545 cm, u visinu 174 cm, bacanje kugle 12 i trčanje na 100 m 12,1 sek. Ovo su za naraštaja vrlo lepi rezultati.

U redovima članica ČOS pojavila se je misao da treba devojke koje navršavaju trinaestu godinu da stupe u kategoriju članica, a ne tek s četnaestom godinom, kao što je to do sada bilo. Poznavateljice prilika kažu, da to zahteva opći razvitak devojčica u to doba: za decu su već preodrasle i previše razvijene.

Župa Janj Mahala u Brnu priredila je na stadionu društva Brno I lakoatletska takmičenja u deseteroboju među sokolskim i sportskim atletima, na kojima su učestvovala 22 takmičara, koji su pokazali vrlo dobru spremu.

IZ SAVEZAŠKI

Sednica uprave Saveza SKJ

Prema zaključcima IV glavne skupštine Saveza SKJ od 29. aprila o. g. i IV sednice izvršnog odbora od 20. o. m. sazivam sednicu uprave Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije za nedelju 14. oktobra 1934. u prostorijama Saveza, Beograd, Prestolonaslednikov trg broj 34.

Početak sednice u 9 časova pre podne.

Na sednicu pozivaju se svi članovi i sve članice uprave i revizionog odbora te njihovi zamenici (zamenice).

Dnevni red biće svakome dostavljen pismenim putem.

Vozne karte u smislu pravilnika o povlasticama za put u Beograd i natrag primiče se pravovremeno.

Ko ne može da iz bilo kojeg razloga ovoj sednici učestvuje, neka se ispriča.

Zdravo!

Beograd, 20. septembra 1934.

I zam. starešine:
GANGL

Sokolska radio-predavanja

RADIO STANICA BEOGRAD

Dne 7. oktobra govoriće brat Lacko Križ — Zagreb, o temi: Sokolstvo za konsolidaciju. (Popodnevno).

Dne 11. oktobra govoriće brat Filip Tošović — Beograd III, o temi: Sokolstvo i narodna škola. (Večernje).

Dne 18. oktobra govoriće sestra Ljubica Filipović — Kragujevac, o temi: Žena i Sokolstvo. (Večernje).

Dne 21. oktobra govoriće brat Juraj Usmiani — Split, o temi: Rad za Sokolstvo. (Popodnevno).

Dne 25. oktobra govoriće brat dr. Miraš Kićović — Vršac, o temi: Jugoslovenstvo u našoj književnosti. (Večernje).

Dne 1. novembra govoriće brat Marjan Tratar — Mirna Peč, o temi: Soko — dom — škola. (Večernje).

Dne 4. novembra govoriće brat Ivan Lavrenčić — Maribor, o temi: Telesni i duševni odgoj sokolske dece. (Popodnevno).

Dne 8. novembra govoriće brat Hussein Brkić — Sarajevo, o temi: Šta Sokolstvo treba da učini u prvom redu u našem selu? (Večernje).

Dne 15. novembra govoriće sestra Elza Skalarjeva — Ljubljana, o temi: Jugoslovenska žena u sokolskoj organizaciji. (Večernje).

IZ TELOVEŽBAČKOG SVETA

PRIPRAVE ZA X OLIMPIJADU U BERLINU 1936

Načelnik tehničke komisije Međunarodne gimnastičke federacije g. Igenen zamolio je načelnika nemačkog turnerstva g. Šnajdera, da do konca ove godine izradi takmičarske vežbe za berlinsku olimpijadu. Izgleda, da će se i na ovoj olimpijadi održati takmičenja na spravama potpuno odvojeno od takmičenja u prostim granama, t. j. da će takmičenja obuhvatati opet samo vežbe na spravama i moguće još nekoje preskoke te proste vežbe, dokim da će skokovi, bacanja, trčanje i t. d. opet otpasti. Na svaki način borba u takmičenjima biće vrlo ostra, jer se mnoge telovežbačke organizacije već sada ozbiljno pripremaju za ovu olimpijadu.

KOLIKO JE VEŽBALO NA RADNIČKOJ OLIMPIJADI U PRAGU

Treća radnička olimpijada u Pragu postigla je po svemu zameran uspeh. Uopredimo li učešće vežbača na svim dosadanjim priredbama Radničkih telovežbačkih organizacija (DTJ), vidimo, da je na prvoj radničkoj olimpijadi učestvovalo 23.154 vežbača, na drugoj 30.066, a na ovogodišnjoj 40.676. Gledom na pojedine kategorije, muške dece vežbalo je 7.700, ženske 7.800, najmlađe dece do osme godine 1.200, muškog naraštaja 3.856, ženskog 4.200, članova 6.764, članica 7.115 te starijih članova 2.040.

KRONIKA

20. godišnjica smrti Stevana Mokranjca. U nedelju 30. septembra navršilo se 20. godina od smrti Stevana Mokranjca, čuvenog našeg kompozitora. Mokranjac, koji je u našem muzičkom životu uzorao duboku brazdu i i koji je sa svojim rukovetima svetlu otkrio lepotu makedonske pesme, rođen je 28. decembra 1855. u Negotinu. Gimnaziju je svršio u Zaječaru, Negotinu i Beogradu. Nakon svršenja gimnazije studirao je na tadanjoj Velikoj školi u Beogradu prirodne nauke i matematiku, a godine 1879. otišao je kao pitomac Prvog beogradskog pevačkog društva na muzičke studije u Minhenu. Svoje studije je još upotpunio u Rimu, Lajpcigu i u drugim gradovima. Posle povratka u Beograd postavljeno je za učitelja muzike u prvoj beogradskoj gimnaziji, a 1887. postaje horovoda Beogradskog pevačkog društva, što je ostao s malim prekidima sve do svoje prerane smrti. On je osnovao prvi gudački kvartet u Beogradu, on je bio osnivač Muzičke škole, kojoj je bio prvi i doživotni direktor, godine 1907. pak osnovao je Udruženje muzičara, a i Savez srpskih pevačkih društava bio je njegovo delo. Ali najlepši spomenik postavio je sebi i svom narodu svojim crkvenim i svetovnim pesmama, osobito pak s biserom horske glazbe, s 15 rukoveta narodnih pesama.

Svečana proslava 40. godišnjice Srpskih zemljoradničkih zadruga. U četvrtak 27. septembra proslavljena je u Beogradu impozantnom svečanosti 40. godišnjica postojanja srpskih zemljoradničkih zadruga, odnosno 40. godišnjica osnivanja prve zemljoradničke zadruge, kojoj su sledile odmah i druge. Ova velika svečanost, koja je održana na sportskom igralištu »Jugoslavije«, nije bila samo staleška i zadrugna manifestacija, nego se je pretvorila i u veliku nacionalnu te slovensku manifestaciju i u manifestaciju drugarstva s našim saveznicima Rumunima. Svečanostima učestvovalo je preko 25.000 zadrugara i stranih gostiju, među kojima su se nalazile brojne delegacije braće Čehoslovaka i Bugara te naših prijatelja Rumuna. Nad proslavom blagoizvolio je preuzeti pokroviteljstvo sam Nj. Vel. Kralj. Nakon svečanog zbora na igralištu »Jugoslavije«, gde su govorili predstavnici naših zadrugara i strani gosti, formirana je ogromna povorka po glavnim beogradskim ulicama, koja je bila od strane građana topla i simpatično pozdravljena. Nj. Vel. Kralju poslat je pozdravni telegram.

20. godišnjica čeških legija. U nedelju 30. septembra u Pragu i u čitavoj bratskoj Češkoslovačkoj proslavljena je na veoma svečan i dirljiv način 20. godišnjica osnivanja čeških legija. U subotu 29. septembra naime proketo je 20. godina od svečane zakletve »Češke družine« u Kijevu, koja je bila prva jedinica čeških legija. Tom prilikom bila je pre 20. godina razvijena i osvećena rastava »Češke družine«, koju su legionarima darovali moskovske dame. Skoro istovremeno osnovana je i u Francuskoj prva češkoslovačka jedinica, sokolska četa »Na zdaru«, koja je položila zakletvu u Bajonu, gde je bila prideljena I. puku stranačke legije. Osobito su velike svečanosti u proslavu tih značajnih jubileja, koji znače početak borbe Čehoslovaka za njihovo oslobođenje, priredene u Pragu, gde je na Pohorzelcu otkriven uz ogromne nacionalne manifestacije spomenik legendarnom češkoslovačkom legionaru Januku, borcu i Sokolu bratu Jurju Josipu Švecu. Na uspomenu velikih događaja pre 20. godina izdala je češkoslovačka poštanska uprava ukusne jubilarne marke. Iz redova prve češkoslovačke družine izišli su sadašnji generali: Širovi, Čekec, Medek, Kurlvaš, Blaha, Šidlik, Čila, Petrik i drugi, sve sami stari Sokoli i bivši prednjaci.

Andrej Hlinka 70. godišnjak. Jedan od najpopularnijih vođa Slovačke monsinjor Andrej Hlinka proslavio je 27. septembra sedamdesetogodišnjicu. Hlinka se rodio u selu Černova u Slovačkoj. Nakon završene gimnazije u Ružomberoku i u Levoči, stupio je u semeniste i posvetio se svećeničkom zvanju. Službovao je po raznim krajevima, a na kraju u Ružomberoku, gde i sada živi. Još kao kapelan počeo se baviti politikom i novinarstvom te ubrzo postaje borac za najosnovnija nacionalna prava Slovačke. Za vreme mađarske tiranije često je bio proganjan i zatvaran, a na kraju svetskog rata u Turčanskom svetom Martinu on proglašuje definitivno odvajanje Slovačke od Mađarske. Godine 1907. putovao je po Češkoj, gde je vršio agitaciju za Slovačke. Njegov borbeni duh nije se mogao umiriti ni u slobodnoj ujedinjenoj Češkoslovačkoj, pa je često dolazio u konflikt s konstruktivnim snagama u političkom životu. Ali ipak iako zastupa intrasigentno katoličko i slovačko stanovništvo, on spada među najzaslužnije borce za prava Slovačke, za njihovo nacionalno probuđenje, koje je dovelo na kraju i do njihovog oslobođenja i ujedinjenja s braćom Česima.

Dario Nikodemi. Dne 24. septembra umro je u Rimu u 57. godini pisac Dario Nikodemi, jedan od najboljih dramskih pisaca Italije, čije je ime poznato u čitavom kulturnom svetu. Rođen je bio u Livornu i kao dete boravio je s roditeljima u Argentini, od kuda je u muzevnj dobi došao u Pariz, gde je i stekao svoj veliki ugled i svetski glas. U Parizu je ostao sve do rata, a onda se je povratio u otadžbinu. Već u Americi upoznao se je kao kazališni novinski referent u Buenos Airesu s pozornicom, te je tamo već napisao nekoliko pozorišnih komada. Tamo se je upoznao i s čuvenom glumicom Kean, koja ga je podela sa sobom u Pariz, gde je postao sekretar njenog pozorišta. Mnogo je prevodio i radio kao dramaturg. Od njegovih komada poznati su »Utočište«, »Senac« a najviše »Skampoloz«, s kojim je postigao svetski uspeh i glas.

Razne kulturne vesti. U Beogradu osnovan je odbor, koji će sakupljati prinose za podizanje spomenika Njegošu, besmrtnom autoru Gorskog vijenca. Odbor će izdati jedan milion jubilarnih maraka s Njegoševim portretom, koje je izradio i poklonio odboru naš veliki kipar Ivan Meštrović. Reprodukovanje se i prodavati u korist fonda za spomenik Njegošu mala Njegoševa bista, koju je izradio naš poznati vajar Rosandić.

Prošlih dana održan je u Pragu kongres slovenskih matematičara, koji je bio zbog svojih rezultata veoma značajan. Kongres je bio od historičkog i pedagoškog značenja, a pozabavio se je i raznim savremenim teorijama.

U subotu dne 29. septembra proketo je 25. godina od smrti pesnika Vladimira Vidrića, čiji je život bio kratak i tragičan. Napisao nije baš mnogo — ali je zato njegovih tidesetak pesama pokazalo Vidrićevu veoma jak i profinjenu talenat, koji je mnogo obećavao. Umro je u ludnici Stenjevec kod Zagreba.

Učitelj - prednjak

Na jednoj gradskoj školi u Primorju potreban je učitelj s prednjačkim ispitom, koji bi mogao da predaje i muški ručni rad. — Adresa u upravi lista.

Šicite

sokolsku »Sokolski glasnik«
štampu: »Sokol. prosvetu«
»Soko«
»Sokolić«
»Našu radost«

ROSIIA-FONSIER • društvo za osiguranje i reosiguranje • Beograd

IZ NAŠIH ŽUPA DRUŠTVAČETA

Župa Banja Luka

BIHAĆ. — Učestvovanje na javnoj vežbi u Bos. Krupi. 21 septembra o. g. učestvovalo je naše društvo sa 44 vežbača i oko 100 nevezbača na javnoj vežbi br. Sokolskog društva Bos. Krupa, koja se održala prigodom posvećenja Doma Kralja Aleksandra, koji će biti ujedno i sokolski dom. Nastupilo je 9 starije braće, 15 članova, 10 članica i 10 naraštajki s prostim vežbama i vrsta članova na ručama. Sve su vežbe bile dobro izvedene.

Poseta bana Bihaća. 22 septembra t. g. ban Vrbaske banovine br. Dragoslav Dordević, prilikom svoje prve posete Bihaću, primio je predstavnike našeg društva i pokazao velik interes za rad Sokola u srezu bihaćkom.

Organizovanje Sokolskih četa u Baljevu i Skočaju. 23 septembra t. g. matično društvo poslalo je svoje članove br. starešinu Ivana Fragnera, Milana Sučevića, Dragutina Sekaninu i dr. Jurja Kolakovića, da izvrše organizaciju Sokolskih četa u Baljevu, Skočaju i Zavalju. Sve pripreme za ovaj rad izvršene su pre dve—tri nedelje.

U selu Baljevu članove mat. društva dočekalo je oko 70 seljaka, koji su prethodno saslušali ideološka razlaganja članova i izvršili potom izbor vodstva. Svi članovi upisalo se oko 60 od kojih 30 vežbača. Zapazilo se, da je prijem u ovom mestu bio najiskreniji i najtopliji kod mladih.

Posle toga posetili su delegati Skočaj. Tu je 150 okupljenih seljaka nekoliko sati čekalo nestrpljivo na članove matičnog društva. Pojava starešine br. Fragnera i njegove prijateljske želje izazvala su neograničeno raspoloženje. Na licima se čitalo tvrdo verovanje, da će metode sokolskog rada, koje je izložio br. Sekanina, dovesti do lepih uspeha na selu. U četi je učlanjeno 130 članova, 9 naraštajaca i 72 dece, izvršen izbor uprave i dane osnove početnog rada.

Kako su članovi mat. društva preko programa bili zaposleni organizacijom rada u ove dve čete, to nisu dospeli da isti predvide posao posvrše u Zavalju, što je ostavljeno za 7 oktobra.

Dr. J. K.

Župa Cefinje

HERCEGNOVI. — Dvadesetogodišnja jedne herojske smrti. Dne 17 septembra ove godine navršilo se punih 20 godina od herojske smrti brata Milana Srzentića i njegovog druga kapetana Filipa Hadžije, koji su pred ovašnjom »Španjolo« streljani od austrijskih vlasti; ispustili svoju patriotsku dušu s osmehom na licu i s poklikom: »Pucajte, krvoloci! Živela Srbija!«

Na uspomenu njihove mučeničke smrti priredilo je Sokolsko društvo Hercegovci dne 23 IX svečani pomen u manastiru Savini u 9 sati, a u rimokatoličkoj crkvi Sv. Jeronima u 10 sati, uz učesće predstavnika svih vojnih i civilnih vlasti, svih društava i ustanova, učenika (ca) gimnazije i Učiteljske škole sa svima svojim nastavnicima, velikog broja naroda iz mesta i okoline te predstavnika Sokolskih društava Zelenike i Denovića.

Pred spomenikom strijeljanih Bočaja na Savini, gde se nalaze i kosti brata Milana Srzentića, prosvetar Sokolskog društva Hercegovci brat Vuko Ajčević, učitelj, održao je vrlo lep govor, u kome je veličao uspomenu ovih narodnih mučenika.

Posle govora brata Ajčevića gošpodin Eugen Pancer, školski recitator, recitovao je pesmu: »Kako umire Dalmatinac«, koju je pevao Vojislav Ilić-miladi, inspirisan ovom herojskom smrću.

J. S.

Župa Maribor

BELTINCI. — V času početne v našem društvu ni bilo aktivnosti radi odsotnosti vadičelje. Z začetkom sokeskega leta pa je društvo zopet oživelo.

Dne 6. IX. 1934 je članstvo na iskren način proslavilo enajsti rojstni dan starost našega Sokolstva Nj. Vis. prestolonaslednika Petra. Brat Kajž važnost tega dne. Navzočemu članstvu je pojasnil tudi, kako je prišlo pred petnajstimi leti do osvoboditve Prekmurja. Članstvo je z zanimanjem sledilo predavanje. Po odsviranju drž. himne se je razvil prijeten družabni večer.

Naše društvo želi počasi uresničiti svoje desetletne želje — namreč zgraditi lepo letno telovadišče. Da si opomore tudi materialno, je imelo društvo 16. IX. prvo tombolo. Uspeh je bil prav lep. Vsem darovalcem se za darove iskreno zahvaljujemo.

Delo v naši telovadnici žal tudi v septembru počiva. Mnoge nalezljive bolezni nam ne dovoljujejo združevanja. Upamo, da bo oktober princisel zdravje in svežino, da bomo zopet pričeli resno z delom.

Župa Mostar

OREBIČI. — Pomen i Filipu Hadžiji. Na osminu 20 godišnjice mučeničke smrti našeg meštana poč. F. Hadžije, koji je streljan u Hercegovom s Milanom Srzentićem, 24 septembra dalo je S. d. prirediti svečani pomen u rimokat. crkvi. Nazočovalo je svekoliko društveno članstvo te brojno građanstvo. Udovi pok. Hadžije, koja žive s kećerkom učiteljicom u selu Vrućici na Pelješcu, izraženo je sećanje na pokojnika. Pomen je završen povorkom sokolskog naraštaja, a u mesnim školama je ¼ časa nastave bilo namenjeno našem mučniku.

Vek.

Župa Osijek

BELI MANASTIR. — Okružni sastanak prosvetara. Dana 20 septembra o. g. održan je u Belom Manastiru, prvi sastanak društvenih i četinih prosvetara belomanastirskog sokolskog okružja s ciljem, da se prosvetarima dadu uputstva za njihov prosvetni rad. Odaziv je bio slab, jer je od dvanaest jedinica ovog okružja, bilo zastupljeno svega četiri. Zupski prosvetar brat Vakanjac u dužem je govoru izneo prisutnoj braći i sestrama koje su sve dužnosti sokolskog prosvetara. Govor brata zupskog prosvetara pažljivo je saslušan, a zatim se prešlo na rešavanje drugih pitanja i predloga prosvetara. Tom zgodom dosadnji okružni prosvetar brat Janković Jova zahvalio se na ovoj dužnosti, pošto je izvršeno pored tajništva i dužnosti društvenog prosvetara u svom društvu. Na njegovo mesto izabran je brat Slepčević Branimir. Rešeno je, da se idući sastanak održi polovinom novembra u Belom Manastiru gde će se održati i prosvetni tečaj za novo članstvo. Tom prilikom održaće se nekoliko uzornih govora pred vrstom.

OSIJEK. — Svečana akademija i javna vežba Matice. Povodom razvijanja društvene i naraštajске zastave priredilo je Sokolsko društvo Osijek-Matica 22-IX svečanu akademiju u Narodnom kazalištu i 23-IX društvenu javnu vežbu na svom letnjem vežbalištu. Ovako značajan momenat kao što je razvijanje zastave ne da se ni zamisliti bez većeg reprezentativnog telovežbenog nastupa. Zato nije baš izabrano najpovoljnije vreme za razvijanje zastave. Preko velikog školskog raspusta obično je i rad u sokolnici reduciran i treba izvesno vreme dok se opet početkom nove školske godine taj rad svede u normalnu kolotečinu. Ovako u mesecu septembru nije društvo pored svih nastojanja u stanju da pokaže stvarnu svoju vrednost, što smo uostalom baš prigodom pomenu-tih nastupa imali priloge videti. Zato bi svakako u interesu samoga društva bilo, da je razvijanje zastava obavljeno u prolće, a ako to iz bilo kojih razloga nije bilo moguće, trebalo je svečanost odložiti do sledećeg prolća.

Akademija je upravo uočljivo pokazivala kako su sve tačke spremne na brzu ruku. U prvom redu nedostajali su brojniji nastupi dece i naraštaja. A ono što smo videli: Klištek-Klišek: »Devetica« za mušku decu. Janković: »Valcerov ples« za žensku decu i »Kožaček« od nepoznatog autora za muški naraštaj, pokazalo nam je kakove se tačke ne smeju uzimati za dečje nastupe. Kruta i bez života, upravo geometrijsko osećena gibanja nisu za decu, pa zato ni izvedba nije bila onakova, kako bi se to moglo očekivati od materijala, kao što su deca, odnosno naraštaj Sokolskog društva Osijek-Matica. Ženski naraštaj je nastupio s Holecčkova-Matijevoce: »Mladost-radost«. U ovoj kompoziciji slab dolazi do izražaja ideja, koju je autor u naslovu označio. Višekratno ponavljanje pokreta i čitavih delova čini kompoziciju jednoličnom i vežbačice ju pri vežbanju ne proživljaju, nego jednostavno ponavljaju mrtve pokrete. Izvedba inače nije bila loša, u koliko je uopće moguće takovu stvar dobro izvesti.

Članovi su nastupili s Bakić-Su-bertovom »Ritam mladosti« i Brejka-Pokornovom »Sesticom«. Dve stvari potpuno oprečne. Prva puna života i dinamike, druga stvar stare škole, slika i figura za oko gledaoca, a ne gibanja za vežbača. Mladi naš kompozit Bakić nije još možda sasvim iz-

građen. Njegove stvari znače tek traženje novih puteva, ali pored svega toga one imaju svoju vrednost, samo ih se ne sme krivo interpretirati. I ako one pružaju vežbaču prilike da sam u njima dade svoju ličnost, ipak ih ne bi smeli upotrebiti kao sredstvo za lično isticanje pojedinaca na štetu skladnosti i celine. — Članice su nastupile s Duhove-Pospišil »Ritmickim sastavom« i Munketovom »Osmicom«. Prva stvar i pored naslova ima u sebi premalo ritmičkih elemenata, dok je druga stvar kao potpuno savremena kompozicija vrlo uspešla, samo šteta što nije cela onako uvežbana kao što je bio početak. Inače to se može smatrati kao najuspešija tačka večeri. — Nastup vrste članova na razboju, koja je bila sastavljena od članova domaćeg društva i gostiju, pokazao je nekoliko lepih vežbi, ali nije bio spremljen za akademiju, nego samo improviziran.

Povodom društvenog jubileja održao je na akademiji starešina župe brat Dimitrije Petrović predavanje, u kome je izneo istorijat društva od njegovog osnutka 1896 pa sve do danas. Akademiju je otvorila glazba tvor-nice »Bat« iz Borova državnom himnom, a završila slovenskom koračnicom. Ovom zgodom napomenuli bi, da ne smatramo baš najzgodnijim što je na akademiji nastupila glazba jednog poduzeća, kojoj je glavna zadaća služiti reklamama za proizvode odnosno poduzeća, kada u Osijeku postoji jedna sokolska glazba.

Društvena javna vežba je održana uz učestvovanje vežbača društva Beli Manastir, Batina, Darda, Dalj, Vukovar, Borovo, Vinkovci, Beliše, Donji Miholjac i Zupanja. Svi skupni nastupi su bili već izvedeni na proletoj javnoj vežbi i nisu doneli ništa nova, a sastojali su se iz prostih vežbi dece (muške dece 102 i ženske dece 125), muškog naraštaja (54), ženskog naraštaja (51), članova (129) i članica (75). Ovde se najbolje videlo, da vreme u kome se držalo nije bilo srećno izabrano. Pre svega proleto je društvo u istim tačkama postavilo više vežbača, a i izvođenje bilo je doteranije i skladnije, nego sada neposredno iza raspusta. Kao posebna tačka su još nastupile pobeđeničke vrste českoslovačkog i našeg Sokolstva, koje su se takmičile za prvenstvo SSS. Ponovno smo imali prilike videti tehnički savršenu igru braće Čehoslovaka, kojima su naši takmičari dali živiljvi otpor nego na samim tekmičenjima. — Na spravama je nastupilo 6 vrsta, od kojih se naročito isticala vrsta na vratilu u kojoj su učestvovala braća iz Ljubljanskog Sokola pokazavši da nisu samo dobri igrači u odbojci, nego i dobri vežbači na spravama.

Kao potpuno novo uvežbana tačka bila je vežba oslobođenja Vidmara-Ravnika »Jugoslavija«, koja je bila prvi put izvedena na I pokrajinskom sletu JSS u Mariboru 1920 god. Nastupilo je 39 članova, 30 članica i 30 naraštajaca. Nastup na brzini uvežbana nije došao do potpunog izražaja. — Sve nastupe pratilo je na glasoviru prenošeno megafonom brat Eugen Kovačević.

Na kraju, da se ne bi krivo razumeli, nije svrha ovog prikaza omalovažiti rad i napore tehničkog vodstva Sokol. društva Osijek-Matica. Naprotiv braći i sestrama, koji su ulagali mnogo truda svako priznanje. Ali taj trud uloženi u neizgodno vreme nije doneo onoga uspeha, koliko bi ga doneo da se je s priredbom pričekalo dok kategorije ne budu potpuno spremne za jednu ozbiljnu i veliku proslavu. Bolje je nastup odložiti, nego nastupiti nespreman. Jer slabi nastupi ne koriste niti nama samima, a još manje propagandi naših nastojanja među širokom publikom. A pre no što dopustimo da nas se kritikuje van sokolskih redova, postarajmo se da nam tehnički nastupi budu na visini, dostojni tradicija naših i ugleda, koji hoćemo da uživamo u narodu.

Lad.

SIBINJ. — Javna vežba. Sokolsko društvo Sibirij održalo je dana 16 septembra o. g. svoju V javnu vežbu na letnjem vežbalištu uz sudelovanje bratskih društava: Sl. Broda, Br. Varoša, Podvinja, Bos. Broda, D. Andrijevaca, Trnjana i Orioveca te čete: Sl. Kobaš, Lužani, Br. Brdo i Svilaj.

Gosti iz bližnjih mesta došli su kolima, a drugi vlakom. U 4 sata po podne počela je javna vežba s nastupom svih kategorija, gde je prisutne vežbače i ostale goste pozdravio br. starešina Stj. Zagorac.

Iza pozdravnog govora nastupile su pojedine kategorije sa svojim vežbama.

Na javnoj vežbi nastupilo je 148 vežbača i to: 66 članova, 27 članica, 11 m. naraštaja, i 44 muške i ženske dece.

Vežbe su bile dobro izvedene, a deca su bila naročito burno pozdravljena.

Članice društva Sibirij izvele su vrlo lepo vežbe »Žetelice« u narodnoj nošnji sa srpovima. Naraštaj društva Br. Varoš lepo su izveli svoju »Petorku«. Također je burno pozdravljen i muški naraštaj Sibirij, koji je izveo sletske vežbe.

Zatim su nastupile 2 članske vrste na spravama, a iza toga vrsta članova društva Sl. Brod sa skokom u vis s motkom.

Kao zadnja tačka programa odigrana je prijateljska utakmica u odbojci Sibirij-Lužani, koja je završena rezultatom 2:0 u korist Sibirija.

Posle programa razvila se je sokolska veselica u dvorani sokolskog doma uz glazbu i ples.

Moralni i materijalni uspeh vrlo dobar.

M. M.

TORJANCI. — Javna vežba. Naša sokolska četa održala je dana 8 septembra o. g. uz sudelovanje društva Beliše i čete Baranjsko Petrovo Selo vrlo uspešnu javnu vežbu. Nastupile su sve kategorije s ovogodišnjim prostim vežbama, a na kraju odigrana je prijateljska utakmica u odbojci između članova S. d. Beliše i čete Bar. Petrovo Selo.

Župa Tuzla

TESLIĆ. — Izložba ručnih radova i poljoprivrednih proizvoda. Dana 23 septembra bila je u Tesliću lepa manifestacija zdrave kulturno-prosvetne i fizičke snage Sokolstva u Usorskoj dolini.

Toga dana pre podne otvorena je vrlo lepa izložba ručnih radova i poljoprivrednih proizvoda četa i društva Teslić, a posle podne priredjen je javni čas. Izložbu je otvorio zamenik starešine brat ing. Biljević s vrlo lepim govorom, istaknuvši značaj i potrebu ovakvog sokolskog delovanja. Nakon razgledanja izložbe, svrstana je vrlo lepa povorka, koja je prošla kroz grad i time manifestovala snagu Sokolstva ovoga kraja.

S obzirom da je priređivanje ove izložbe prvi ovakav istup za Teslić i okolinu, bio je samo pokušaj koji je okrunjen lepim uspehom. Što je najglavnije pobuden je vrlo veliki interes kod članova četa za utakmicom, a od kolike je važnosti ovakva utakmica o tome ne treba ni govoriti.

Na izložbi su zapaženi vrlo lepi primerici poljoprivrednih proizvoda i ručnih radova. Sami članovi četa, kao i mnogobrojni posetioči, bili su iznenađeni izložbenim predmetima, ne znajući da u njihovoj neposrednoj okolini mogu da uspevaju ovakvi proizvodi, samo ako se racionalno obrađuje zemlja.

Bio je vrlo interesantan deo izložbe, koji je uredila ovašnja pčelarska zadruga, izloživši svoje moderne sanduke i sprave za racionalno pčelarenje.

Posle podne priredjen je vrlo lep javni čas, koji je otvorio brat dr. Pero Guteša s vrlo lepim i prikladnim govorom. Iza govora pročitao je brat Dura Mihelić rezultat nagrađivanja, a brat Jozo Sekeli rezultat takmičenja četa. Za ovim redale su se vrlo lepe tehničke tačke, koje je spremio i izveo načelnik brat Sekeli. Naročito je bila simpatična tačka: »Vežbači časa«, kojim je prikazan život i rad Sokola u sokolnici i na vežbalištu. Nažalost, moram da istaknem, da je bilo ljudi koji nisu shvatili svu lepotu i važnost ovoga i počeli da ustaju i odlaze, ne sačekavši svršetka i time umanjili efekat ove lepe tačke. Ovo je veliki nedostatak teslićke publike, jer se ne uživi u program.

Rad ovakove vrste za naše društvo predstavlja samo korist i početak, a postignuti uspeh i značaj toga rada daje mu elana da se u budućoj godini s mnogo više smisla, ljubavi i volje prihvati posla ovakve vrste.

G. R.

Župa Varaždin

BEDNJA. — Javni nastup u Višnjici. Dne 23 septembra održala je susedna četa Višnjica svoj prvi javni nastup, koji je održan na trgu pred crkvom. Trg i okolišne kuće bile su okićene barjaticima, a s okolišnih sela sakupilo se više stotina naroda da prisustvuje ovom nastupu.

Vežba je počela u 3 sata. Na vežbalište došli su svi vežbači u povorci, koja je prošla selom. Pred samu vežbu održao je pozdravni govor prosvetar brat Hauzenblas.

Program nastupa bio je sledeći:

1) Nastup članova čete Višnjica s prostim vežbama. Članovi su nastupili u lepom narodnoj nošnji, predvođeni načelnikom br. Mirilovićem. Vežba je izvedena lepo.

2) »Moj Sokole, Soko budi!«, recitovao je Sokolić čete Bednja.

3) »Studen vjetar i maglica«, otpeli su dvoglasno Sokolići i Sokoličice čete Bednja.

4) Proste vežbe za pokrajinski slet u Zagrebu m. i ž. deca čete Bednja (56).

5) »Rasti, rasti« i »S onu stranu«, otpeli su dvoglasno Sokolići i Sokoličice čete Bednja.

6) Proste vežbe naraštaja čete Kamenica sa skupinom uz recitovanje.

7) Proste vežbe za članove sok. četa, nastupili članovi čete Bednja.

8) Proste vežbe društvene, članovi čete Bednja.

9) »Ej pade inje«, otpeli su dvoglasno Sokolići i Sokoličice čete Bednja.

Sa strane čete Bednja prisustvovala je cela uprava s ukupno 102 članova. Zborom je ravnao br. Cvitan, a vežbače je predvodio br. Šoš.

Posle vežbe razvila se igračka. Moralan i materijalan uspeh dobar.

I. S.

DONJI KRALJEVEC. — Javna vežba, 16 septembra o. g. održana je u Cirkovljanima godišnja javna vežba Sokolskog društva Donji Kraljevec. Održana je u Cirkovljanima zbog nedavnog velikog požara u D. Kraljevcu. Osim društva D. Kraljevec sudelovala su s pojedinim kategorijama i društva Goričan i Prelog te četa Donji Vidovec. Program bio je ovaj: Proste vežbe dece (36), proste vežbe muš. naraštaja Prelog (6), muš. naraštaj D. Kraljevec (16), članovi (30), skupine čete D. Vidovec, vežbe na spravama i odbojka. Vežbi je prisustvovalo mnogo seljaštva iz Cirkovljanima i D. Kraljevca. Župu je zastupao brat dr. Milenko Svoboda.

HLAPICINA. — Javna vežba.

Ova novoosnovana četa održala je 16 septembra o. g. svoj prvi javni nastup, koji je u svakom pogledu lepo uspeo. Sve sokolske jedinice iz okoline, kao i čete Peteševce i Benica iz Prekmurja, pohrlele su da potpognu tu mladu četu na njezinu prvoj javnoj vežbi. Pre same vežbe održan je mestom ophod, nakon koga je starešina domaće čete, brat Znidarić, održao topao govor, iznoseći radost nad velikim odazivom Sokola i seljaštva. Iza njega govorili su izaslanik župe, brat Duro Grabar te braća Filipan i Bodlović. Nastupilo je do 200 vežbača raznih kategorija u prostim i simboličkim vežbama te na spravama. Ova mlada četa, u kojoj su isključivo sami seljaci, pokazala je svojim prvim nastupom, da će stati u red najboljih četa na našoj severnoj granici.

MARGEČAN. — Osnivanje čete.

U nedelju dne 23 septembra o. g. održana je osnivačka skupština Sokolske čete Margečan, pa je tim Sokolska župa Varaždin dobila šezdeset i prvu četu. U 3 sata po podne sabralo se u školi preko 70 seljaka, koji su već dali pismenu izjavu, da stupaju u Sokolsku četu. Skupštinu je otvorio brat Vidaček, ujedno pretsednik općine Vidovec, kratkim pozdravnim govorom, a zatim je u odlučnom govoru izaslanik Sokolske župe Varaždin, brat Deduš, prikazao načela Sokolstva. Pošto su na opetovane upite pretsedatelja svi prisutni izjavili, da žele biti članovi Sokolske čete, obavljen je izbor kandidata za prvu upravu Sokolske čete. Starostom bi izabran brat Vidaček, zamenikom br. Ivan Vincek, načelnikom i prosvetatorom br. Josip Kunović, učitelj, tajnikom br. Vinko Ožeg, učitelj. Po dovršenom izboru izaslanik je župe proglasio četu konstituiranom. Još bi stvoreni zaključak, da četa ude u sastav Sokolskog društva Varaždin kao matičnog, i utvrđena bi članarina. Tečajem same skupštine prijavili su svoj pristup mnogi novi članovi pa je četa na koncu skupštine imala već 90 članova, od toga kao vežbača 37. Po svršenju skupštine održana je prva odbor-ska sednica, na kojoj je izaslanik Sokolske župe dao članovima uprave nove čete upute o njihovim dužnostima.

PUSČINA. — Javna vežba. U nedelju 23 IX održana je prva javna vežba novoosnovane Sokolske čete Puščina. Kako uvod u samu javnu vežbu provedeno je propagandno trčanje od sela Nedelišća do vežbališta u Puščini. U štafeti učestvovala su Sokolske čete Nedelišće, Macince i Puščine. Duljina staze iznosila je 2000 m, a pobedila je Sokolska četa Puščine u vremenu od 4 minuta i 58 sekunda.

Odmah po dolasku trkača formirala se povorka od svih kategorija vežbača, te je predvođena načelnikom bratom Zuberom dostupala na vežbalište, gde je članstvo i prisutni narod pozdravio vrlo zanosnim i lepim govorom starešina čete brat A. Ferlin. Po tom je održana sama javna vežba na kojoj su nastupile sledeće kategorije: Ženska deca s venčićima (15); Muška i ženska deca — zagrebačke vežbe (24); Članovi iz Nedelišća — četne proste vežbe (12); Muški naraštaj — vežbe s palicama (12); Članovi — zagrebačke proste vežbe (24); Muški naraštaj — zagrebačke proste vežbe (16); Članovi vežbe na vratilu (8).

Osobito su se svideli vežbe članova sa zagrebačkim prostim vežbama i nastup uzornog odeljenja na vratilu pod vodstvom načelnika varaždinskog okružja brata Julijana Kovačića.

Narod, koji se je sakupio u vrlo velikom broju, pratio je sa zanimanjem sve tačke programa. Ovaj nastup mlade naše čete ponovno je dokazao da je Sokolstvo u Medimurju uhvatilo duboki koren. — R. M.

Župa Zagreb

LUKA. — Javna vežba. U nedelju dne 23 septembra 1934 održala je Sokolska četa u Luki svoju prvu javnu vežbu.

Članovi vežbači su dočekali, a također i ispratili s glazbom svaku grupu stranaca.

U tri sata pozdracio je sve prisutne tajnik čete brat Brkić. Govor je bio popraćen burnim poklicima i pljeskanjem.

Nakon pozdravnog govora i otšivanja himne otpočela je vežba. — Prvu točku izvela su sokolska deca (60) iz Luke lepo i skladno. Publika im je silno odobravala.

Posle toga nastupila su braća iz Sokolske čete Luka s palicama. Vežbe su izvedene precizno i točno.

Lepo je bilo videti kod treće točke uz članove čete Luka i ostale članove Strmece i Velika Erpenja, koje su došle da pojačaju redove vežbača, te se nastupili u dve kolone s po 48 vežbača. Vežbale su se sletske četne vežbe s velikom točnošću i skladom uz živo odobravanje mase gledalaca.

Svim vežbama rukovodio je mesni načelnik čete brat Srnak.

Nakon izveštanog dela prešlo se na zabavni deo.

Seljaštvo se u velikom broju odazvalo pa je postignut moralni uspeh. I u materijalnom pogledu je uspeh odličan.

MARIJA BISTRICA. — Javna vežba. Dana 30 septembra priredilo je Sokolsko društvo svoju javnu vežbu. Bila je to sjajna manifestacija sokolske misli i odanosti naprama Kralju i Otadžbini. Moralni uspeh postignut je iznad svakog očekivanja.

Već oko 14 časova počelo se sakupljati mesno članstvo, koje je dočekalo društva iz Zlatara i Donje Stubice te čete iz Konjišćine, Zlatar Bistrice, Kašine i Krapinskih Toplica. U 15^h krenula je veličanstvena povorka Sokola i meštana na samo vežbalište predvođena mesnom vatrogasnom glazbom.

Javnu vežbu otvorio je starešina brat Lj. Jakovac biranim govorom. Nakon toga nastupila su školska deca predvođena po učiteljici sestri T. Januš i bratu A. Šaliću. Iza toga nastupila su društva i čete s prostim župskim vežbama, a zatim na ruči i preči predvođena po bratu J. Buda. Vežbe su izvedene na sveopće zadovoljstvo, jer su stotine gledalaca burno pljeskale.

Na koncu je održao prosvetar br. Josip Mikulaš predavanje »Zadatak Sokolstva na selu«. Predavač je temu zaista lepo obradio izvešći glavne smernice sokolskoga rada na selu. Svi- ranjem državne himne i klicanjem Sokolstvu, Nj. Vis. Prestolonasledniku Petru i Jugoslaviji, završena je javna vežba, a posle toga nastalo je narodno veselje, koje je bilo zbilja bratsko.

ZAGREB III. — Uprava Sokolskog društva Zagreb III izašla je u nedelju dne 30 IX pred svoje članstvo s izveštajem o radu u prvih devet meseci tekuće godine. Članski sastanak, koji je otvorio u Gradskoj većnici starešina senator brat Šarić u 9 sati, posetilo je mnogobrojno članstvo, koje je pratilo s interesom izveštaje pojedinih društvenih časnika.

Pozdravljajući prisutne brat starešina je pozvao članstvo na pozdrav našim prvim starešinom Prestolonasledniku Petru, čime se članstvo odazvalo krepkim trokratnim Zdravo. Starešina ističe u svom govoru nadalje, da je tokom godine društvo uspešno da svoje prilike sredi i u mnogočem unapredi. Za bolju budućnost trebaće da se članstvo još više posveti društvenom radu i da još više žrtvuje za postignuće naših ciljeva. Istaknuo je, da se društvo kroz godinu dana rešilo duga te ima u svojoj blagajni i nešto suficita. Obaveze prema župi i Savezu uređene su do kraja godine. Osnovan je prema zaključku glavne godišnje skupštine fond za gradnju vlastitog doma. Uređuje se novo vežbalište kraj osnovne škole u Maksimiru (Jakićeva ulica).

Iza brata starešine, brat tajnik Marčelja iznosi glavne podatke rada. Lične promene u upravi t. j. izmena starešine, načelnika, načelnice i nekih drugih odbornika uvetovane su u glavnome nedostatkom vremena te braće, da sarađuju u odboru, dok su nekoji otputovali. U materijalnom pogledu ističe, da su plaćeni dugovi, koji su početkom godine iznosili više od 19.000 Dinara, te da je nabavljeno mnogo za društvo potrebnih sprava, pre svega dve nove strunjače te lakoatletske sprave, u koliko nismo istih dobili na posudu.

Ističe, da je tokom godine brisan veliki broj članstva usled neispunjavanja svojih dužnosti i neodržavanja društvenih pravila, kao što i usled neplaćanja članarine, oglašivši se na ponovne pozive upravnog odbora.

Tokom godine je društvo učestvovalo u velikom broju kod svih priredaba zagrebačkih društava i okolnih društava i četa. Ističe, da su poteškoće u tehničkom radu velike, budući da upravnici raznih škola u kojima imamo na raspolaganje dvorane, ne idu našim željama na ruku, pa nam prave direktne i indirektno smetnje. Jedino se upravitelj osnovne škole u Jakićevoj ulici pokazao u svakom pogledu su-sretljiv, pa kao aktivni Soko potpom-aže naš rad.

Iza tajnika brat u. z. načelnik Mečar iznosi svoj izveštaj. Iz tog izveštaja razvidne su prilike vežbajućeg članstva, koje se ima boriti s velikim poteškoćama usled nestašice prostora. Decije kategorije su u nemogućnosti

da vežbaju usled toga jer nemamo dvorana slobodnih pre 7 sati na večer. Pokazuje se ozbiljna potreba da društvo što pre sagradi svoj dom. Od vežbajućih kategorija bilo je upisanih 397, a vežbalo je njih 280 redovito, dakle, oko 70%. Najredovitija je kategorija kod vežbe ženska deca sa 81%, zatim članice sa 74%, ž. naraštaj i m. deca sa 64% te članovi i m. nar. sa 59%.

Društvo je kao svake godine i ove godine dalo 17 VI svoj javni nastup u kojemu je pokazalo svoj rad. Sada se sprema društvo za akademiju, koja će se dati u predvečerje rođendana Nj. Vel. Kralja, t. j. 16 XII u Malom kazalištu.

Lakoatletski odeo društva marljivo vežba na vežbalištu, koje će u kratko biti svršeno pripomoću brata starešine.

Iza načelnika izveštava brat Mladenović, blagajnik društva, o stanju društvene blagajne. Iz njegovog izveštaja izlazi veoma prijatna jezgra, da društvo ide svakim danom bolje napred. Neracionalno gospodarstvo prijašnjih godina, koje je društvene prilike teretilo s oko 20.000 Dinara duga, pod sadašnjim upravnim odborom promenjeno je i ide napred pravim putem k jednom velikom cilju, gradnji vlastitog doma.

Iza blagajnika brat Buić čita izveštaj revizionog odbora, koji je, kako kaže izveštaj, iznenada pregledao sve društvene knjige i našao ih u uzornom redu, tako da se primiti potpuno slažu s izdatcima i svim priložima, koji služe kao dokaz poslovanja s društvenim imovinom.

Izveštaj brata prosvetara inž. Anžlovara sadržaje podatke rada raznih oteka, čiji pročelnici sastavljaju prosvetni odbor. Iz tog izveštaja vidimo, da su od početka godine do dana izveštaja održana 33 nagovora i 3 predavanja ispred ca 1200 članova, naraštaja, dece i gostiju. Priredene su dve idejne škole u društvu s 57 polaznika, od kojih 37 s uspehom. 16 članova bilo je u župskom tečaju Sport-Sokolstvo. Članovima podeljeno je u raznim prilikama oko 400 komada brošura i sokolskih listova. Knjižnica porasla je po broju knjiga od 157 na 811, svakako zamašan uspeh. Uz ove knjige postoji knjižnica za prednjački zbor s daljnjih 120 knjiga. Izdatih je 475 knjiga 350 članova i naraštaja. Čitaonica pod vodstvom brata Grla, koji vodi i knjižnicu, za sada je skromno uređena, ali ima na raspolaganje članova preko 10 sokolskih, što dnevni listova. Novinarstvo se u našem društvu prilično proširilo zaslugom DPO i brata Marka Klisića. Broj pretplatnika na sokolske listove povećan je od početka godine do dana

sastanka od 19 na 171. Broj pretplatnika raste još uvek. Veza s dnevničkim sokolskim listovima je dobra. Objavljenih članaka, izveštaja i vesti bilo je 45. Zbirka isečaka sadrži 311 listova od kojih 195 iz tekuće godine. Zbirka fotografskih slika iznosi 550. Stedni oteak je u osnivanju. Trezenjački oteak je osnovan te ima 20 potpunih apstinenata članova. Organizuje se decu i naraštaj u taj oteak. Pozorišni oteak dao je svega 6 nastupa sa 76 lica. Zdravstveni oteak počeo je s radom pred kratko te je u toku redoviti pregled vežbajućeg članstva i naraštaja. Zabavni oteak imao je dve velike priredbe i više malih. Pevački oteak nalazi se u reorganizaciji. Seoske sokolske čete imale su svu brigu DPO. Dva puta došli su na poziv DPO časnici četa u naše prostorije na sastanak i po upute, dva puta su društveni časnici bili u poseti četa i pregledali njihov rad. Po dva puta čitavo je društvo bilo kod svake od trojice četa, koje su u sklopu društva t. j. Čučerje, Granešina i Remete-Bukovac. U raznim prilikama podeljeno je četnim članovima oko 250 brošura i listova te knjižica poljoprivrednog sadržaja. Održana su predavanja po poljoprivrednim stručnjacima. Sprema se osnivanje putujućeg knjižnice za čete. Naraštajski oteak je u osnivanju, pa će se putem tog oteka gledati da se mlade sile usavrše u vođenju društvenih poslova i tehničkog rada.

Prosvetar svršava svoj izveštaj s pozivom na jaču saradnju svih članova te na žrtve u pogledu jednog između prvih ciljeva svakog društva, naime gradnje vlastitog doma, budući da žarišta telesne i duševne kulture ne samo našeg društva već i zagrebačkog Sokolstva.

Iza brata prosvetara izveštava br. gospodar Uroš Mitrović o gospodarskom stanju društva. Tokom godine nabavljeno je mnogo toga, a isto tako popravljene su mnoge pokvarene sprave. Nameštaj u društvenim prostorijama povećan je, broj i kakvoća sprava napreduje, inventar je u dobrom redu.

Za gospodarom izveštava, statističar brat Margić. Svih pripadnika je bilo krajem avgusta 982. Tokom godine došlo je novih članova 62, brisanih je usled uzroka, koji su tumačeni od tajnika 201, preostalo ih u drugu društva odnosno istupilo 34. Budući da od brisanih članova društvo nije imalo nikakvih koristi, jer nisu saradivali, nisu plaćali članarine, što više morali smo za njih platiti članarinu župi, Savezu i ožl. fondu, to je ovakova odluka o brisanju članova, nakon opetovanih pismenih opomena, jedino pravilan način da se uvede među društvene pripadnike tražena disciplina. Brat

Margić nadalje, kao pročelnik socijalnog oteka, ističe rad toga oteka, koji se vidi iz toga, da je pomognuto osmoricu besposlene braće naći nameštenje, dok je drugoj braći udeljena novčana pomoć bilo kao pomoć bilo kao pozajmica u iznosu od ca 2000 Dinara. Socijalni oteak sprema božićnicu za decu neimućih članova.

U zameni drugih članova te pročelnika propagandističkog oteka brat Margić iznosi još i rad tog oteka, koji se sastojao uglavnom da omoguću nabavku odora i vežbaćeg odelu onim članovima, koji nisu u stanju da od jednom izdaju veće svote. S odelima je tokom godine preskrbljeno putem tog oteka svega preko 100 pripadnika društva. Kori činjenicu, da je veliki broj imućnih članova smatrao do sada za nepotrebno da nabavi odelu, dok su neimućiji, ali u svakom pogledu radini članovi, doprineli i tu žrtvu svoj sokolskoj svesti.

Zamenik starešine, brat dr. Višnovac, koji je usled odlaska brata starešine preuzeo vodstvo sastanka, u ime fonda za gradnju sokolskog doma izveštava, da se nalazi u fondu oko 3800 Dinara, koji je novac ušao delomice prema zaključku glavne godišnje skupštine kao 25% deo svih društvenih prihoda od dana kada društvo nije imalo više dugova, a delomice kao prilog pojedinih članova, od kojih se ističe prilog gradonačelnika br. dr. Krbe-ka te starešine brata Šarića.

Izveštaji su primljeni svi do jednoga s odobravanjem članstva, koje je razveseljeno očitim napretkom društva u svakom pogledu. Nakon izveštaja predseđajući zamenik starešine prelazi na slučajnosti. Javlja se za reč pojedina braća, koja traže razna objašnjenja. Ta su objašnjenja data u koliko su se odnosila na izveštaje i rad u društvu.

Prisutni izaslanici župe, brat profesor Džamonja (tajnik župe) i brat Čedo Mileusić (zamenik tajnika) kao i izaslanik Saveza (III zamenik saveznog starešine) brat Lacko Križ te drugi gosti uključivo izaslanike vlasti slušali su sa zanimanjem izveštaje pa je brat Srećko Džamonja u kratkom govoru, da župska uprava gleda s bratskim simpatijama na odlučan napredak Sokolskog društva Zagreb III, koje hoće da kao primer drugim društvima uvede u svoje redove onu staru predratnu sokolsku disciplinu, kada je svaki Soko bio istovremeno i radnik u društvu i kada se nije marilo za članove, koji su Sokoli jedino i samo po imenu.

Zatim je predseđajući brat zaključio sastanak u 11.30 sati.

V. M. A.

Na novo izašlo iz štampe!

ING. KOSTA PETROVIĆ:

Gradjevine za telesno vežbanje

PRVA KNJIGA:

0 telesnom vežbanju i vežbalištima;
Posebna vežbališta i posebne vežbaonice

sa 170 slika na 45 tabela u posebnom svesku

Cena knjizi sa 440 stranica velikog formata:

broširana Din 170—, po vez. u platno Din 200—

Ova knjiga je prvo delo u jugoslovenskoj literaturi, u kojem su prikazane potrebne građevine za pojedina posebna vežbališta kao i opisane odgovarajuće grane telesnog vežbanja te je usled toga vrlo potrebna svim organizacijama, koje se bave bilo kojom granom telesnog vežbanja, kao i svima onima, koji se bave gradnjom posebnih vežbališta i vežbaonica.

Knjiga se naručuje kod

Jugoslovenske sokolske mafice
Ljubljana — Narodni dom

koja je izdala ovu knjigu u cilju, da pomaže smišljeno i racionalno podizati potrebne građevine za telesno vežbanje.

JADRANSKA PLOVIDBA D. D.

SUŠAK

Redovita parobrodna služba u svim pravcima jugoslavenskog primorja i Jadranskog Mora, za Dalmaciju, Albaniju i Grčku

JEVINA TURISTIČKA PUTOVANJA
10-11 dana za Dalmaciju i Grčku
6 dana za Dalmaciju

Uključiv hranu i krevet na brodu
udobni putnički parobrodi — dobra kuhinja — prvoklasna podvorb

Tražite prospekte!

Upute daje Jadranska plovidba u Sušaku, sve njezine agencije i svi veći putnički uredi u tu- i inozemstvu

LIDLOVI INSTRUMENTI

Usled pada češkoslovačke krune možete kod nas da kupujete vrlo jeftino.
Sada imate najveću priliku da nabavite prvorazredni Lidlov instrumentat.
Javite mi za koji se instrumentat zanimате, i odmah ću Vam javiti tačnu njegovu cenu u dinarima uračunavši ujedno i troškove šiljanja.

TVORNICI GLAZBENIH INSTRUMENTATA
JOSIP LIDL, BRNO, ČSR
Tvrtka je 1933 godine odlikovana na svetskoj izložbi u ČIK AGU s najvišim odlikovanjem.

Pozorišta sa lutkama

u svima veličinama,
najbolje, najjeftinije,
izradjuje

Josef Novotný, slikar
APATIN — BAČKA

Lutke od: 18, 25, 35, 50 cm

271-1

267-40

TRGOVAČKA TISKARA

V. G. KRALJETA

SUŠAK

Štrosmajerova ulica 5

TELEFON BROJ 2-22

Oglašujte

u Sokolskom

glasniku

Širite

Sokolsku

štampu

»Sokolski glasnik«, »Soko«,

»Sokolsku prosvetu«,

»Sokolsko selo«,

»Sokolić« i »Našu radost«!

UČITELJSKA TISKARNA

V LJUBLJANI, FRANČIŠKANSKA 6